

Жыллёвая палітыка

Зараз цалкам падрыхтаваны і знаходзіцца ў Саўміне праект Указа № 263, які ўлічвае вопыт папярэдняга перыяду рэалізацыі аб'ектаў долевага будаўніцтва, паведаміў рэдакцыі начальнік упраўлення жыллёвай палітыкі Міністэрства архітэктуры і будаўніцтва Аляксандр ГОРВАЛЬ.

Асноўны момант змяненняў заключаецца ў зняцці ўмовы абавязковага ўнясення ўласных сродкаў арганізацыямі УКБ і прадпрыемствамі буйнапанэльнага домабудавання (БПД) для таго, каб прыцягваць сродкі грамадзян. Бо цяпер яны павінны ўкладзіць у справу 15 % ад кошту дома ўласных сродкаў, а толькі потым пачынаць збіраць сродкі дольшчыкаў. У няпростай

эканамічнай сітуацыі буйныя абаротныя сродкі маюць нямногія прадпрыемствы. Для УКБ і структур БПД гэта стала праблемай. «Таму мы прапануем увесці норму, калі менавіта УКБам і прадпрыемствам з доляй дзяржуласнасці больш за 50 % дазваляць з моманту пачатку будаўніцтва прыцягваць сродкі грамадзян. Заўважу, такое фінансаванне паслабленне прапануецца толькі для дзяржаўных прадпрыемстваў і арганізацый камунальнай формы ўласнасці», — удакладніў Аляксандр Горваль.

Для дзяржпрадпрыемстваў стаў праблемай і продаж ужо гатовага жылля, пабудаванага па долевым алгарытме... Унесена наступная прапанова ў праект указа, якая датычыцца працэдуры рэалізацыі

такога долевага жылля. Калі ў долевым будаўніцтве дом быў пабудаваны, але не ўсе кватэры рэалізаваны ў працэсе ўзвядзення, то будзе дазволена гэтым арганізацыям (УКБам і структурам БПД) прадаваць ужо гатовыя кватэры з вяртаннем атрыманых сродкаў на ўласныя рахункі гэтых прадпрыемстваў. Цяпер жа калі прадаюцца гатовыя кватэры ў долевым доме, то грошы паступаюць у бюджэт. А гэта вымыванне абаротных сродкаў.

«Змены ва ўказ аб долевым будаўніцтве цяпер у Саўміне. Чакаецца, што ў найбліжэйшы час яны будуць прынятыя», — сказаў Аляксандр Горваль.

Сяргей КУРКАЧ

Фінансы

Золатавалютныя рэзервы склалі амаль 7,1 млрд долараў

У прэс-службе Нацбанка адзначылі, што міжнародныя рэзервовыя актывы Беларусі на 1 сакавіка, паводле папярэдніх даных, склалі 7,093 млрд долараў (у эквіваленце). За люты золатавалютныя рэзервы выраслі на 616,1 млн (на 9,5 %) долараў пасля зніжэння ў студзені 2018 года на 837,9 млн (на 11,5 %) долараў.

Павелічэнню рэзервовых актываў у лютым спрыяла паступленне сродкаў ад продажу Міністэрствам фінансаў еўрааблігацый, ад продажу на ўнутраным рынку Нацыянальным банкам і Мінфінам аблігацый, намінаваных у замежнай валюце. Акрамя таго, на рэзервы станоўча паўплывала паступленне замежнай валюты ў бюджэт, у тым ліку ад збірання экспартных пошлін

У Беларусі ў лютым рэзервы краіны выраслі на 9,5 %, паведамілі ва ўпраўленні інфармацыі і грамадскіх сувязяў Нацыянальнага банка

на нафту і нафтапрадукты, а таксама купля замежнай валюты на таргах Беларускай валютна-фондавай біржы. Урадам і Нацыянальным банкам у лютым выканана знешніх і ўнутраных абавязацельстваў у замежнай валюце на суму каля 470 млн долараў.

Згодна з Асноўнымі напрамкамі грашова-крэдытнай палітыкі на 2018 год, аб'ём міжнародных рэзервовых актываў на 1 студзеня 2019 года з улікам пагашэння ўнутраных і знешніх абавязацельстваў у замежнай валюце павінен скласці не менш за 6 млрд долараў.

Сяргей КУРКАЧ

ЗНАЙСЦІ ПА ПАЛЬЦАХ

(Заканчэнне. Пачатак на 1-й стар.)
— Увогуле, на якія пытанні можа адказаць эксперт-дактыласкапіст?

— Ён шукае сляды на пэўных аб'ектах, высвятляе іх прыдатнасць да ідэнтыфікацыі. Калі дактыласкапічная карта ў нас ужо ёсць у базе даных аўтаматызаванай дактыласкапічнай сістэмы — высветліць асобу чалавека даволі лёгка. Больш за тое, адбіткі пальцаў рук могуць распавесці і пра пол, узрост, але гэтыя характарыстыкі даюцца толькі ў варыянтнай форме. Разам з тым пакуль што не існуе ў свеце метады, якія б маглі з дакладнасцю 99,9 працэнта вызначыць антрапалагічныя параметры даследуемага па папілярных лініях пальцаў. І, канешне ж, пры аналізе слядоў на прыладзе здзяйснення злачынства важна вызначыць, менавіта якія пальцы якой рукі там пакінуты.

— Электронная база нам вельмі дапамагае, — працягвае Яўген Гуд. — У дакамп'ютарныя часы працэс быў вельмі працаёмкі. Для гэтага на кожную дактылакартку выводзіліся адмысловыя формулы, па якіх у ручным рэжыме адбываўся пошук. Праверка па ўліках слядоў пальцаў рук, знойдзеных на месцах злачынства, ажыццяўлялася толькі пры наяўнасці падазра-

ваных. Што заканамерна запавольвала работу. Зараз жа ўсе карткі аўтаматызаваны, што дазваляе ў самыя кароткія тэрміны ідэнтыфікаваць сляды рук на месцах здарэнняў і высветліць асобу невядомага чалавека. Самая старая дактылакартка ў нашым архіве датавана 1945 годам. На жаль, падчас Вялікай Айчыннай вайны картатэкі былі страчаны, іх не паспелі вывесці з-за імклівага наступу немцаў. Некаторы час дактакарткі друкаваліся на шчыльнай нямецкай паперы, якая паступала да нас у якасці рэпарацый. Яны і цяпер выглядаюць амаль як новыя.

— А калі, напрыклад, было знойдзена невядомая цела?

— Тады таксама абавязкова здымаюцца адбіткі пальцаў. Пасля па базе яны звяраюцца. Калі, вядома, звесткі аб гэтым чалавеку трапілі ў нашу базу, мы параўноўваем дзве дактылакарткі і высвятляем, хто ж перад намі.

— Кінафільмы прывучылі нас да таго, што для зняцця адбіткаў пальцы прыціскаліся да падушчкі з чарнілам, якое пасля было цяжка змыць. А як цяпер гэта адбываецца?

— Зараз існуюць лічбавыя дактыласкапічныя сканеры. Але стары метада з дактафарбай пакуль з'яўляецца найлеп-

шым спосабам нашага даследавання. Больш за тое, пры выездзе на месцы здарэння эксперты тэрытарыяльных органаў яго і выкарыстоўваюць.

— А ці даводзіцца працаваць з адбіткамі ног?

— Рэдка, але здараюцца і такія экспертызы. Адно з такіх даследаванняў было звязана са справай аб забойстве. На лінолеуме застаўся крывавы адбітак босай нагі. Калі меркаванага злачынцу затрымалі, экспертыза пацвердзіла, што адбітак належыць менавіта гэтаму чалавеку.

— Што знаходзіцца ў экспертным чамаданчыку дактыласкапіста, акрамя фарбы?

— Калі пачытаць даўнія дэтэктывы, то там, як правіла, згадваецца парашок. Широка ўжываецца ён і цяпер. Але ёсць розніца — для металічных паверхняў патрэбна адно рэчыва, для немагнітных — іншае... Шмат што залежыць і ад колеру паверхні. Напрыклад, цяпер у нашым арсенале ёсць флуарэсцэнтны парашкі. След пальца пасля будзе свяціцца ва ўльтрафіялесе. Таксама могуць прымяняцца і спрэй, і пасты... Адным словам, рашэнне аб выбары метаду прымаецца ўжо на месцы.

След пальца можа спакойна захоўвацца некалькі гадоў.

Мы аднойчы рабілі экспертызу па «закладцы» наркатычных сродкаў. На маленькім кавалачку паперы памерам літаральна 20х20 міліметраў выявіўся след рукі. Яго змясцілі ў базу. Так і знайшлі злачынцу.

— Ці звяртаюцца да вас людзі не ў парадку крымінальнай справы?

— Вось неж патэлефанаваў дзед, — успамінае начальнік аддзела Дзмітрый САЧУК. — І просіць — правядзіце экспертызу. Пытаюся: «Што ў вас здарылася?» — «Хачу, каб вы сказалі, што мой унук украў у мяне грошы з тумбачкі». «Дапусцім, а як я даведаюся, што гэта яго сляды?» «А я прынесу келіх». Сітуацыя і смешная, і адначасова сумная. Каб высветліць прыналежнасць слядоў, то трэба чалавека дактыласкапіраваць. Грамадзяніна не ў межах крымінальнай справы мы можам праверыць толькі па яго пісьмовай заяве. І хто ж на гэта пагодзіцца?

Ці вось у адной жанчыны ўкралі сумку на работы. Яна звярнулася да нас, паколькі падазравала кагосьці з калег. Але спярша ісці трэба было ў міліцыю...

Валяр'ян ШКЛЕННИК.

ВІКТОРЫЯ ВІКТОРЫ

Беларуская тэнісістка Вікторыя Азаранка пасля працяглага перапынку пераможна вярнулася ў сусветны тэнісны тур.

У першым раўндзе турніру ў амерыканскім Індыян-Уэлсе Азаранка, якая цяпер займае 204-е месца ў рэйтынгу WTA, за 1 гадзіну 43 хвіліны нанесла паражэнне 70-й ракетцы планеты брытанцы Хізер Уотсан. Першы сет беларуска пачала вельмі ўпэўнена, калі павяла ў ліку 5:1. Пасля гэтага саперніца перахапіла ініцыятыву і скараціла разрыў да мінімуму — 5:4. Але Вікторыя сабралася і, трэці раз выйграўшы чужую падачу, перамагла — 6:4. Другая партыя прайшла па тым жа сцэнарыі: Азаранка адразу вырвалася наперад, Уотсан даганяла, але ў выніку беларуска зноў была мацнейшая — 6:2.

Пасля матча Вікторыя Азаранка сказала, што вельмі рада зноў выйсці на kort, вярнуцца і адчуць усе гульнявыя эмоцыі і дамагчыся перамогі.

У другім крузе спаборніцтваў BNP Paribas Open Азаранка пазмагаецца з дзейнай чэмпіёнкай US Open амерыканкай Слоан Стывенс (13-я ў сусветным рэйтынгу).

Да гэтага турніру Вікторыя Азаранка апошні раз гуляла ў ліпені 2017 года на Ўімблдоне, пасля чаго была вымушана была вырашаць праблемы, звязаныя з апекай над сваім дзіцем.

Вяртанне атрымалася ўдалым, і цяпер Азаранка працягне выступленне на kortах Індыян-Уэлса, дзе яна ў 2012 і 2016 гадах становілася чэмпіёнкай.

Эдвард Вайніловіч у Слуцку

Пабачылі свет матэрыялы леташняй навукова-практычнай канферэнцыі, прысвечанай знакамётам беларускаму дзеячу, — «Беларусь, Слуцкі край і Эдвард Вайніловіч».

Праект «раскруткі» гэтага націкавейшага персанажа беларускай гісторыі другой паловы XIX — пачатку XX стагоддзя ўжо набывае ўсё больш шырокія абсягі. І гэта проста выдатна. Рэфарматар, патрыёт сваёй Айчыны, ён і зараз можа служыць прыкладам асобы, якая мела ўяўленні пра дзяржаўнае будаўніцтва Беларусі.

Член-карэспандэнт Нацыянальнай акадэміі навук Беларусі дасведчаны гісторык Аляксандр Каваленя, адкрываючы згаданую канферэнцыю ў Слуцку ў верасні мінулага года, зазначыў: «Упершыню апынуўшыся ў старажытным Слуцку ва ўзросце 14 гадоў, Эдвард Вайніловіч да канца жыцця захаваў вялікую любоў да гэтага горада. Ён напісаў шматлікія гістарычныя экскурсы пра Апелькавічаў, Радзівілаў, «персіярно», пратэстанцкія цэрквы і іншыя славутасці горада на Случы». І далей: «Пра любоў Эдварда Вайніловіча да Случчыны сведчыць таксама і тое, што ён, атрымаўшы грунтоўную адукацыю ў Расіі, Германіі і Бельгіі прыехаў працаваць у свой родны Слуцкі павет. З'яўляючыся старшынёй Мінскага таварыства сельскай гаспадаркі, Эдвард Вайніловіч ператварыў Случчыну ў адзін з самых паспяховых сельскагаспадарчых рэгіёнаў Усходняй Еўропы. У эксперыментальныя гаспадаркі Слуцкага краю прыязджалі пераймаць вопыт агранома і землеўласнікі з Прыбалтыкі, Польшчы, Украіны і Расіі. Безумоўна, Эдвард Вайніловіч зрабіў вялікі ўклад у справу сацыяльна-эканамічнага, духоўна-культурнага і грамадска-палітычнага развіцця Беларусі. Ён спалучаў у сабе глыбокі патрыятызм, шчырую хрысціянскую веру і руплівую працу на карысць роднага краю. Такі прыклад актуальны і сёння».

На канферэнцыі ў Слуцку выступілі з грунтоўнымі дакладамі, паведамленнямі гісторыкі Вадзім Аніпяркоў, Наталля Анофранка, Мікалай Волкаў, Аляксандр Ерашэвіч і шмат хто яшчэ. Акадэмік Нацыянальнай Акадэміі навук Беларусі Міхаіл Касцюк разгледзеў тэму эвалюцыі грамадскіх поглядаў і дзеянняў Эдварда Вайніловіча. У 1917 годзе, адзначае М. Касцюк, Эдвард Вайніловіч працаваў у земскіх арганізацыях разам з дзеячамі беларускага руху — А. Смолічам, Р. Скімунтам і інш., ім былі падтрыманыя захады па ўтварэнні Беларускай Народнай Рэспублікі. Ён удзельнічаў у пасяджэннях яе Рады.

Кніга матэрыялаў Міжнароднай навукова-практычнай канферэнцыі ў Слуцку пабачыла свет у выдавецтве «Медысон» у серыі «Беларусь і Эдвард Вайніловіч».

Мікола БЕРЛЕЖ.

Даведка «Звязды»

Сучасная дактыласкапія пайшла з Індыі. Паўтара стагоддзя таму англійскі каланіяльны чыноўнік Уільям Гершэль заўважыў, што індусы падчас подпісу документаў пакідалі не аўтограф, а адбітак пальца. Тое была містычная ідэя, што гэта абавязвае чалавека больш за звычайны подпіс. Аднайчы з цікаўнасці баранет Гершэль узяўся за вывучэнне адбіткаў пальцаў. І высветліў, што двух аднолькавых не існуе. Так і з'явіўся самы вядомы метада ідэнтыфікацыі.